

Rada
Unii Europejskiej

Bruksela, 24 listopada 2021 r.
(OR. pl)

14301/21

Międzyinstytucjonalny numer
referencyjny:
2021/0370 (NLE)

AELE 111
EEE 93
N 141
ISL 86
FL 88
MI 882
ECO 131

WNIOSEK

Od: Sekretarz generalna Komisji Europejskiej (podpisała dyrektor Martine DEPREZ)

Data otrzymania: 22 listopada 2021 r.

Do: Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, sekretarz generalny Rady Unii Europejskiej

Nr dok. Kom.: COM(2021) 712 final

Dotyczy: Wniosek dotyczący DECYZJI RADY w sprawie stanowiska, jakie ma być zajęte w imieniu Unii Europejskiej w ramach Wspólnego Komitetu EOG w odniesieniu do zmiany załącznika II (Przepisy techniczne, normy, badania i certyfikacja) do Porozumienia EOG (dyrektywa w sprawie wyrobów tytoniowych)

Delegacje otrzymują w załączeniu dokument COM(2021) 712 final.

Zał.: COM(2021) 712 final

Bruksela, dnia 22.11.2021 r.
COM(2021) 712 final

2021/0370 (NLE)

Wniosek

DECYZJA RADY

**w sprawie stanowiska, jakie ma być zajęte w imieniu Unii Europejskiej w ramach
Wspólnego Komitetu EOG w odniesieniu do zmiany załącznika II (Przepisy techniczne,
normy, badania i certyfikacja) do Porozumienia EOG**

(dyrektywa w sprawie wyrobów tytoniowych)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

UZASADNIENIE

1. PRZEDMIOT WNIOSKU

Niniejszy wniosek dotyczy decyzji ustalającej stanowisko, jakie ma być zajęte w imieniu Unii we Wspólnym Komitecie EOG w związku z planowanym przyjęciem decyzji Wspólnego Komitetu dotyczącej zmiany załącznika II (Przepisy techniczne, normy, badania i certyfikacja) do Porozumienia EOG.

2. KONTEKST WNIOSKU

2.1. Porozumienie EOG

Porozumienie o Europejskim Obszarze Gospodarczym („Porozumienie EOG”) gwarantuje obywatelom i podmiotom gospodarczym EOG równe prawa i obowiązki w ramach rynku wewnętrznego. Porozumienie przewiduje objęcie prawodawstwem UE dotyczącym czterech swobód wszystkich 30 państw EOG, a mianowicie państw członkowskich UE, Norwegii, Islandii i Liechtensteinu. Ponadto Porozumienie EOG obejmuje współpracę w innych ważnych dziedzinach, takich jak badania i rozwój, kształcenie, polityka społeczna, środowisko, ochrona konsumentów, turystyka i kultura, zwanych wspólnie „działaniami wspierającymi i politykami horyzontalnymi”. Porozumienie weszło w życie z dniem 1 stycznia 1994 r. Unia Europejska wraz z jej państwami członkowskimi jest stroną Porozumienia.

2.2. WSPÓLNY KOMITET EOG

Za zarządzanie Porozumieniem EOG odpowiada Wspólny Komitet EOG. Jest to forum wymiany poglądów dotyczących funkcjonowania Porozumienia EOG. Jego decyzje podejmowane są w drodze konsensusu. Zgodnie z Traktatem z Lizbony odpowiedzialność za koordynację spraw dotyczących EOG po stronie UE spoczywa na Europejskiej Służbie Działań Zewnętrznych.

2.3. Planowany akt Wspólnego Komitetu EOG

Oczekuje się, że Wspólny Komitet EOG przyjmie decyzję Wspólnego Komitetu EOG („planowany akt”) dotyczącą zmiany załącznika II (Przepisy techniczne, normy, badania i certyfikacja) do Porozumienia EOG.

Celem planowanego aktu jest uwzględnienie w Porozumieniu EOG dyrektywy w sprawie wyrobów tytoniowych¹, w tym zmieniającej ją dyrektywy delegowanej Komisji², oraz uchylene w ramach Porozumienia EOG dyrektywy 2001/37/WE³.

Planowany akt będzie wiążący dla stron zgodnie z art. 103 i 104 Porozumienia EOG.

¹ Dz.U. L 127 z 29.4.2014, s. 1.

² Dz.U. L 360 z 17.12.2014, s. 22.

³ Dz.U. L 194 z 18.7.2001, s. 26.

3. STANOWISKO, JAKIE MA BYĆ ZAJĘTE W IMIENIU UNII

Komisja przedkłada projekt decyzji Wspólnego Komitetu EOG do przyjęcia przez Radę jako stanowisko Unii. Po przyjęciu stanowiska należy je przedstawić Wspólnemu Komitetowi EOG w najbliższym możliwym terminie.

Treść i charakter projektu załączonej decyzji Wspólnego Komitetu EOG wykraczają poza to, co można uznać za zwykłe dostosowania techniczne w rozumieniu rozporządzenia Rady nr 2894/94. Rada powinna zatem ustalić stanowisko Unii.

Załączona decyzja Wspólnego Komitetu EOG zawiera między innymi wymienione niżej dostosowania.

1. W związku z ograniczeniami konstytucyjnymi w państwach EFTA należących do EOG nie jest możliwe, by Komisja Europejska bezpośrednio nakładała opłaty na podmioty mające siedzibę w tych państwach. Zadanie to należy do kompetencji Urzędu Nadzoru EFTA. W art. 6 ust. 4 i art. 7 ust. 13 dodaje się zatem akapit w brzmieniu:

„W przypadku producentów i importerów w państwach EFTA wszelkie opłaty nałożone przez Komisję pobiera Urząd Nadzoru EFTA.”

2. W odniesieniu do Norwegii w art. 12 ust. 1 dodaje się akapit w brzmieniu: „Biorąc pod uwagę specyfikę krajowych uwarunkowań popartą danymi statystycznymi dotyczącymi zagrożeń dla zdrowia wynikających z zażywania tytoniu do stosowania doustnego i sposobów jego zażywania, na tytoniu do stosowania doustnego wprowadzanym do obrotu w Norwegii umieszcza się następujące alternatywne ostrzeżenie zdrowotne:

»Ten wyrób tytoniowy zwiększa ryzyko uszkodzenia płodu i urodzenia martwego dziecka«”.

3. Sprzedaż tytoniu do stosowania doustnego jest dozwolona w Norwegii, podobnie jak w Szwecji, ponieważ jest on tam tradycyjnym wyrobem tytoniowym. Wyłączenie to powinno pozostać w mocy.

4. PODSTAWA PRAWNA

4.1. Proceduralna podstawa prawna

4.1.1. Zasady

Art. 218 ust. 9 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) określa tryb przyjmowania decyzji ustalających „stanowiska, które mają być zajęte w imieniu Unii w ramach organu utworzonego przez umowę, gdy organ ten ma przyjąć akty mające skutki prawne, z wyjątkiem aktów uzupełniających lub zmieniających ramy instytucjonalne umowy”.

Pojęcie „akty mające skutki prawne” obejmuje akty, które mają skutki prawne na mocy przepisów prawa międzynarodowego dotyczących danego organu. Obejmuje ono ponadto

instrumenty, które nie są wiążące na mocy prawa międzynarodowego, ale mogą „w sposób decydujący wywrzeć wpływ na treść przepisów przyjętych przez prawodawcę Unii”⁴.

4.1.2. Zastosowanie w niniejszej sprawie

Wspólny Komitet EOG jest organem utworzonym przez umowę, a mianowicie Porozumienie EOG. Akt, który ma zostać przyjęty przez Wspólny Komitet EOG, stanowi akt mający skutki prawne. Planowany akt będzie wiążący na mocy prawa międzynarodowego zgodnie z art. 103 i 104 Porozumienia EOG.

Planowany akt nie uzupełnia ani nie zmienia ram instytucjonalnych umowy. W związku z tym proceduralną podstawą prawną proponowanej decyzji jest art. 218 ust. 9 TFUE w związku z art. 1 ust. 3 rozporządzenia Rady nr 2894/94 w sprawie uzgodnień dotyczących stosowania Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym.

4.2. Materialna podstawa prawna

4.2.1. Zasady

Materialna podstawa prawna decyzji przyjętej na podstawie art. 218 ust. 9 TFUE w związku z art. 1 ust. 3 rozporządzenia Rady nr 2894/94 jest uzależniona głównie od materialnej podstawy prawnej aktu prawnego Unii, który ma zostać uwzględniony w Porozumieniu EOG.

Jeżeli planowany akt ma dwojaki cel lub dwa elementy składowe, a jeden z tych celów lub elementów da się określić jako główny, zaś drugi ma jedynie poboczny charakter, decyzja przyjęta w trybie art. 218 ust. 9 TFUE musi mieć jedną materialną podstawę prawną, a mianowicie podstawę, której wymaga główny lub dominujący cel lub element składowy. Jeżeli natomiast zostanie ustalone, że akt ma jednocześnie wiele celów lub elementów składowych, które są nierozzerwalnie powiązane, a żaden nie ma charakteru pobocznego w stosunku do pozostałych, w związku z czym zastosowanie mają różne postanowienia Traktatu, środek taki musi być – na zasadzie wyjątku – oparty na różnych, odpowiadających tym elementom podstawach prawnych⁵.

4.2.2. Zastosowanie w niniejszej sprawie

Planowany akt służy osiągnięciu celów i obejmuje elementy z dziedziny ułatwienia prawidłowego funkcjonowania rynku wewnętrznego wyrobów tygodniowych i powiązanych wyrobów, przy uwzględnieniu wysokiego poziomu ochrony zdrowia. Te elementy planowanego aktu są związane w sposób nierozłączny, a żaden z nich nie ma charakteru pobocznego w stosunku do pozostałych.

Materialna podstawa prawna proponowanej decyzji obejmuje w związku z tym następujące postanowienia: art. 53 ust. 1 oraz art. 62 i 114 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.

⁴ Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 7 października 2014 r. w sprawie C-399/12 Niemcy/Rada, ECLI:EU:C:2014:2258, pkt 61–64.

⁵ Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 4 września 2018 r. w sprawie C-244/17 Komisja/Rada, ECLI:EU:C:2018:662, pkt 37.

4.3. Podsumowanie

Podstawą prawną proponowanej decyzji powinien być art. 53 ust. 1 oraz art. 62 i 114 w związku z art. 218 ust. 9 TFUE i art. 1 ust. 3 rozporządzenia Rady nr 2894/94 w sprawie uzgodnień dotyczących stosowania Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym.

5. PUBLIKACJA PLANOWANEGO AKTU

Ponieważ akt Wspólnego Komitetu EOG zmienia załącznik II (Przepisy techniczne, normy, badania i certyfikacja) do Porozumienia EOG, po przyjęciu należy go opublikować w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Wniosek

DECYZJA RADY

w sprawie stanowiska, jakie ma być zajęte w imieniu Unii Europejskiej w ramach Wspólnego Komitetu EOG w odniesieniu do zmiany załącznika II (Przepisy techniczne, normy, badania i certyfikacja) do Porozumienia EOG

(dyrektywa w sprawie wyrobów tytoniowych)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 53 ust.1 oraz art. 62 i 114 w związku z jego art. 218 ust. 9,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 2894/94 z dnia 28 listopada 1994 r. w sprawie uzgodnień dotyczących stosowania Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym⁶, w szczególności jego art. 1 ust. 3,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Porozumienie o Europejskim Obszarze Gospodarczym⁷ („Porozumienie EOG”) weszło w życie z dniem 1 stycznia 1994 r.
- (2) Na podstawie art. 98 Porozumienia EOG Wspólny Komitet EOG może podjąć decyzję o zmianie, między innymi, załącznika II do Porozumienia EOG, w którym zawarto postanowienia dotyczące przepisów technicznych, norm, badań i certyfikacji.
- (3) W Porozumieniu EOG należy uwzględnić dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/40/UE⁸.
- (4) W Porozumieniu EOG należy uwzględnić dyrektywę delegowaną Komisji 2014/109/UE⁹.

⁶ Dz.U. L 305 z 30.11.1994, s. 6.

⁷ Dz.U. L 1 z 3.1.1994, s. 3.

⁸ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/40/UE z dnia 3 kwietnia 2014 r. w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich w sprawie produkcji, prezentowania i sprzedaży wyrobów tytoniowych i powiązanych wyrobów oraz uchylająca dyrektywę 2001/37/WE, sprostowana w Dz.U. L 150 z 17.6.2015, s. 24.

- (5) Należy zatem odpowiednio zmienić załącznik II (Przepisy techniczne, normy, badania i certyfikacja) do Porozumienia EOG.
- (6) Stanowisko Unii we Wspólnym Komitecie EOG powinno w związku z tym opierać się na projekcie decyzji Wspólnego Komitetu EOG określonym w załączniku do niniejszej decyzji,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Stanowisko, jakie ma być zajęte w imieniu Unii w ramach Wspólnego Komitetu EOG w odniesieniu do proponowanej zmiany załącznika II (Przepisy techniczne, normy, badania i certyfikacja) do Porozumienia EOG, opiera się na projekcie decyzji Wspólnego Komitetu EOG dołączonym do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

*W imieniu Rady
Przewodniczący*

⁹ Dyrektywa delegowana Komisji 2014/109/UE z dnia 10 października 2014 r. zmieniająca załącznik II do dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/40/UE poprzez utworzenie biblioteki ostrzeżeń obrazkowych, które należy stosować na wyrobach tytoniowych, Dz.U. L 360 z 17.12.2014, s. 22.